

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

Ολλανδικό «μπλόκο» στον δρόμο της Σερβίας προς την Ε.Ε.

Η εφαρμογή της ενδιάμεσης συμφωνίας Ε.Ε.-Σερβίας που οδηγεί στη συμφωνία σύνδεσης κόλλησε πάλι στις αντιρρήσεις της Ολλανδίας κατά τη συζήτηση στο Συμβούλιο Υπουργών Εξωτερικών της Ε.Ε.

Στην «εντονότατη», όπως τη χαρακτήρισε η ΥΠΕΞ Ντόρα Μπακογιάννη, συζήτηση των 27, ο Ολλανδός υπουργός επέμεινε στην πάγια θέση ότι για να δοθεί το «πράσινο φως» στην εφαρμογή της συμφωνίας πρέπει μετά τον Κάρατζιτς να συλληφθούν και να οδηγηθούν στο Ποινικό Δικαστήριο της Χάγης οι άλλοι δύο κατηγορούμενοι για εγκλήματα στον πόλεμο της πρώην Γιουγκοσλαβίας, οι Σέρβοι Μλάντιτς και Χάτζιτς. Οι Ερινύες δεν αφήνουν ήσυχους τους Ολλανδούς για την παθητική στάση τους στα γεγονότα της Σρεμπρένιτσας.

Η Ντόρα Μπακογιάννη τάχθηκε υπέρ της εφαρμογής της συμφωνίας, όπως και πολλοί ομόλογοί της, εκφράζοντας την ελπίδα ότι θα ληφθεί απόφαση στη σύνοδο του Οκτωβρίου. Συζητήθηκε, επίσης, η προσφυγή της Σερβίας στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης κατά της ανεξαρτησίας του Κοσόβου. Η Ελληνίδα υπουργός δήλωσε ότι η χώρα μας δεν είναι αντίθετη, αλλά δεν υπάρχει προς το παρόν ενιαία ευρωπαϊκή θέση. Ερωτηθείσα για το θέμα των Σκοπίων είπε ότι η Αθήνα έλαβε τις νέες ιδέες του Μάθιους Νίμιτς και θα απαντήσει. Διευκρίνισε, όμως, ότι οι τελευταίες δηλώσεις του Σκοπιανού πρωθυπουργού Νικόλα Γκρούεφσκι «δεν αφήνουν περιθώρια αισιοδοξίας»...

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ

Ο φόβος των «Αγίων»... «Ο Θεός αγάπη εστί»

**Του ΧΡΙΣΤΟΥ
ΣΤΕΡΓ. ΜΠΕΛΛΕ***

Φόβος και θαυμασμός, τα αισθήματα του πρώτου ανθρώπου μπροστά στη φύση, στο άγνωστο. Τούτα δημιούργησαν τους διάφορους μύθους, τη φιλοσοφία, την επιστήμη, τον Θεό. Σύμφυτη η γέννηση της θρησκείας με το μεταφυσικό ερώτημα του ανθρώπου για τον θάνατο, αλλά, περισσότερο, τη λαχτάρα του για αθανασία. Το μυστικό της ανθρώπινης ύπαρξης παραμένει, ακόμη, της Σφίγγας αίνιγμα: ένας γρίφος που δεν μπορεί να λυθεί. Η πίστη προς κάποιο Ανώτατο Ον μαζί με τον αγνωστικισμό σεργιανίζουν ακόμη αγέρωχα στις γειτονιές του κόσμου, χωρίς να θαμπώνονται εκτυφλωτικά απ' τα φώτα Διαφωτισμού και Επιστήμης. Το θρησκευτικό συναίσθημα βαθιά ριζωμένο στα μύχια της ασπαιρούσας ψυχής μας. Veritas aeterna η άγνοια, η αγωνία.

Κάθε θρησκεία, ιστορικά, μεταλλάσσεται σε όργανο πολιτικής, αρχίζει πόλεμο με τ' άλλα δόγματα και απεργάζεται ποικιλότητα τον έλεγχο, τη χειραγώγηση της πλεμπάγιας. Δεν θέλω να κολαστώ απ' τους ιστορικούς εναγκαλισμούς, συλλειτουργίες, έρωτες, απιστίες -όταν οι συνθήκες το επέβαλαν- της «Εκκλησίας» με τις ποικιλώνυμες εξουσίες (τον ελέω Θεού αυτοκράτορα ή τον ελέω Μωάμεθ σουλτάνο ή τον ελέω Αμερικανών δικτάτορα). Δεν θέλω να παρασυρθώ από ποτάμια αθώου αίματος στο διάβα των αιώνων, ούτε απ' τους βαρβαρότερους και στυγερότερους θρησκευτικούς πολέμους από καταβολής κόσμου. Αρκούν οι αρές απ' το αίμα που χύνεται τελευταία στο όνομα του Χριστού (από την αμερικανική Δεξιά) ή του Μωάμεθ (από τους φανατικούς ισλαμιστές).

Με κύρια όπλα φόβο και παιδεία, οι θρησκευτικοί ταγοί υποδαυλίζουν τα φοβικά σύνδρομα του λαού, με ό,τι τούτο συνεπάγεται (ρατσισμό, επιθετικότητα, φανατισμό, καχυποψία, μισαλλοδοξία, διχασμό), εκμεταλλευόμενοι την πίστη του. Γνωρίζουν, τούτοι οι πολύπλαγκτοι και καλοσπουδαγμένοι «άγιοι», την αδιαμφισβήτητη αποτελεσματικότητα του αποφθέγματος του Edmund Burke πως «κανένα πάθος δεν καταληστεύει τόσο αποτελεσματικά το πνεύμα

από την ενεργητικότητα και τη λογική, όσο ο φόβος».

Με αρωγό μια αυταρχική, συστημική, κατηχητική, ηθικοπλαστική, έωλη, φοβική παιδεία, με πανταχού παρούσα την απειλή θανάτου και εκδίκησης -με κόλαση, παράδεισο, Δευτέρα Παρουσία, περιούσιο λαό, εθνικιστή Θεό, εκδικητή κι εξολοθρευτή στην Αποκάλυψη του Ιωάννου, του πιο εκδικητικού βιβλίου στην ανθρώπινη Ιστορία, κ.ά.- δικαιώνουν τη σοφή διαπίστωση του Γιάννη Τσαρούχη, πως «η Εκκλησία είναι το μόνο θέατρο, όπου εδώ και 2.000 χρόνια παίζεται το ίδιο έργο και έχει πάντα κόσμο». Εξίσου εύστοχος κι ο δάσκαλος-ηθοποιός Μπάμπης Σαχτούρης: «Από την εποχή της εκκλησιαστικής ιερότητας, δύο πρόσωπα έχουν μείνει να σηματοδοτούν τον φόβο, την αναλγησία, τη σκληρότητα. Το ένα έχει να κάνει με το σχολείο και ήταν ο επιθεωρητής, και το άλλο με την Εκκλησία και ήταν ο δεσπότης».

Σήμερα, που ζούμε στον αστερισμό της κερδίας φρενιτίδας, με πατέρα μας τον κερδίο Ερμή που οι θρησκευτικές οργανώσεις και αιρέσεις φυτρώνουν σαν μανιτάρια στην υφήλιο (για λόγους πολιτικούς και όχι πίστεως) που οι περιούσιοι λαοί αυξάνονται, συμπεριλαμβάνοντας στη λίστα, εκτός του Ισραήλ, ΗΠΑ και Αγγλία («έχουμε την εποχιά εντολή...»), σεμνύνεται ο Μπους ακρωτηριάζοντας το σώμα του Ιράκ) που επιστήμη και ζωή γεννιούνται, γεννούν και πορεύονται που όλο και περισσότεροι μονοπωλούν τον Θεό, ακόμη και δικτάτορες («Ο Θεός τυγχάνει φιλέλληνα», υποστηρίζει ο αλήστου μνήμης Γ. Παπαδόπουλος) που «δεν υπάρχει Θεός, αφού ο Γκαγκάριν δεν τον βρήκε στο Διάστημα» (κατά Χρου-

στόφ) που «ο Θεός είναι νεκρός» σύμφωνα με την επισήμανση του Νίτσε που γενικά στην παγκόσμια κουλτούρα η μορφή του Θεού καθημερινά εξαερώνεται η θέση του Ιερατείου δυσχεραίνεται απελπιστικά, όταν κηρύττει το αόρατο, το αδιανόητο, το αναπόδεικτο, χωρίς τη συνδρομή της παιδείας. Με την κατάργηση, λοιπόν, του μαθήματος των Θρησκευτικών, δεν κόπτονται οι Ιεροσυνοδίτες για την απώλεια της «εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης των Ελληνοπαίδων και της διάπλασής τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες», αλλά για την «αρπαγή» απ' τα χέρια τους του πυρηνικού όπλου-παιδεία, με όλα τα συνακόλουθα.

Η ταπεινή μας γνώμη θα πρότεινε στη θέση των Θρησκευτικών ένα μάθημα «θρησκευτικής απόχρωσης», μάθημα-σύνθεση Κοινωνιολογίας, Φιλοσοφίας, Θρησκευτολογίας, Ανθρωπολογίας, που θα προσέθετε στη φαρέτρα του νέου, γνώση, κρίση, καλλιέργεια υψηλής, αναγκαίας και σύγχρονης στάθμης. Χάριν παραδείγματος: «η Φιλοσοφία των Θρησκειών». Είναι γνωστό πως οι θρησκευτικές δοξασίες στιγματίσαν ανεξίτηλα τη διαμόρφωση των κοινωνικών και πολιτικών θεσμών. Το όραμα του κομμουνισμού -γνήσιο τέκνο του ευρωπαϊκού πολιτισμού- αναπλάθει τις χριστιανικές αξίες περί ειρήνης, ισότητας, δικαιοσύνης, αλtruισμού, φιλαλληλίας, μελλοντικού παραδείσου κ.λπ.

«Άγιοι» δεν είναι τα χρυσοποίκιλα ράσα ούτε «τα όμορφα τα λόγια τα μεγάλα», που κάνουν από μόνα τους τον παπά. Υπάρχει και κάτι άλλο, πολύ πιο σπουδαίο, σημαντικό. Είναι αυτό που ονομάζουμε «στάση ζωής»: ο τρόπος να βλέπεις τα πράγματα και να οράσαι από αυτά. Κι εδώ υπάρχει δυσσαμονία λόγων - έργων. Γρηγορείτε -σήμερα που οι δρόμοι τρέχουν, οι τεκτονικές πλάκες σε παγκόσμια κλίμακα μετακινούνται απειλητικά- μες απ' τις ράβδους του νέου μαθήματος, να αναβλέψουμε, να ιχνηλατήσουμε το αδιανόητο, ν' ανακαλύψουμε την Αλήθεια, την Αρμονία, τη Νομοτέλεια, τη Ζωή, την Κοινωνία, την Αγάπη - μιας κι «Ο Θεός αγάπη εστί». Κάνετε, επιτέλους, την υπέρβαση. Αλλιώς, γιατί να υπάρχει παράδεισος;

* Δρ Ιστορίας

Για άνθη σε κάθε περίπτωση

WARATAH FLORIST

ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΩΝ ΜΑΣ

ΠΩΛ ΚΑΙ ΠΩΛΙΝ ΜΠΕΡΤΟΥΤΣΙ

* Ανθοδέσμες * Στεφάνια * Ανθοστολισμοί

322 Homer St., Earlwood. Τηλ.: 9559 1193